

ОДА МРІЯМ

Мої всі вірші попередні –
Зовсім маленькі епізоди,
Лише ескізи, замальовки,
Вони не створюють погоди.

Та човникові у безкраї
Не страшно, а лише цікаво,
Плекає він сміливу мрію
Здолати поперек канаву.

Йому вона, як справжня річка,
А та тече, відомо, в море,
І він готовий підкоряти
Океанічні вже простори.

Себе він лайнером побачив,
Що не боїться хвиль високих,
Назустріч їм спішить із порту,
Щоб розтинати на потоки.

Так грандіозні наші плани
Нас тішать, часто окриляють.
Плекаєм ми сміливі мрії,
Що у незвідане штовхають.

Наївний багатіє в думках –

Я мрію байку написати,
А там від оди недалеко
І за поему справжню взятись.

А що, святим лише ліпити
Горшки, а ми хіба убогі?
Дивись лиш далі свого носу,
Іди, щоб подолать дорогу!

І плани, як в Наполеона,
Тебе вже зовсім не бентежать,
Нам бог здійснити все pomoже,
Задумане не має межі!

Лише роби, що сам відчуєш
Тобі під силу обійняти,
Тоді у тебе сили стачить,
Межу потрібно тільки знати.

Але чим більше ти зумієш,
Тим менше будеш жалкувати,
Дорогу міряють на кроки,
Без кроків шлях не подолати.

Дата написання вірша: 2021-01-13